

Af breve om rettelser til årbogen

I sidste årgang af „F.H.A.“ skriver Peder Pedersen om Tømmerup sogn og citerer på side 96 fire linier af en sang fra NYE TIDER. Han tillægger Peder R. Møller forfatterskabet. Dette er ikke rigtigt. Nye Tider (roman og senere skuespil) er skrevet af min bedstefader, forfatteren Zakarias Nielsen. Stykket blev opført på Folketeatret i 1885 og med den bedste stab af skuespillere, nemlig f. eks.: Zinck, Kolling, fru Secher, Hellemann, J. Wiehe m. fl. Det blev et for datiden meget yndet amatør-stykke. Den indlagte sang, hvortil komponisten Madsen Stengaard havde skrevet melodi, blev sunget af en bonde i dialekt. Peder Pedersen har oversat sit citat til „dansk“, men det skulle lyde sådan:

Vi kjendte itte noget til Højskolesnak
og Skyttekommers og alt det andet,
vi passed vort Arbed', vi aad og vi drak,
og havde altid Fred og Ro i Landet.

Der var to otteliniede vers i sangen.

Med venlig hilsen

Viggo Sten Møller.

I årbogen for 1964 side 10 står: „Den sidste officersveteran fra 64 var rigsgreve, postmester Leopold Sponnech, som døde i 1933.“

Den urigtige oplysning kan altså ikke slås ihjel.

Jeg afskriver her, hvad generalmajor F. Hegermann-Lindenchrone skriver i „Mine Erindringer“ side 238, trykt i 1936:

„1933. I Berlingske Morgenavis for 2den November stod anmeldt, at Kaptajn, Rigsgreve Sponnech var død, med Tilføjende, at han var den eneste levende Officersveteran, en mærkelig Uvidenhed for en militær Anmelder, idet baade Oberst Pontoppidan og jeg selv endnu levede. Ikke fornærmet herover, men blot som en spøgefuld Berigtigelse skrev jeg til „Berlingske Tidende“ og underrettede om, at den Dag, 1ste November, da den sidste levende Officersveteran, Grev Sponnech døde, skød den ikke

levende Officersveteran, Generalmajor Hegermann-Lindencrone, 3 Hærens paa en Jagt paa Katholm. Da der saa hverken kom Brev til mig eller Berigtigelse i Bladet, skrev jeg til Redaktør Gulman personlig. Han lod da ved et Bud forespørge, naar det var mig belejligt at modtage ham, hvortil jeg lod svare, at han jo havde meget at bestille, jeg intet, saa at jeg vilde komme til ham.

Da jeg saa kom til ham, gjorde han mig en uforbeholden Undskyldning for den skete Fejltagelse, men var meget ilde berørt ved, at hverken mit Brev eller et fra Oberst Pontoppidan var til at opdrive, men sporløst forsvundne. Man har rimeligvis villet dække over Anmelderens Fadæse. . .“

General H-L døde først den 23. 7. 1938, næsten 98 år gammel, da han var født den 17. 12. 1840.

Oberst J. K. P. L. Pontoppidan døde endnu senere, nemlig d. 20. 11. 1938, to dage før han ville have fyldt 97 år, idet han var født d. 22. 11. 1841.

Med venlig hilsen

A. M. L. Myrholm.